

Άρειος Πάγος: 1036/1999, Τμήμα Β1
Πηγή: Ε.Α.Ε.Δ 34/00, σ. 199

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΤΥΧΗΜΑ - ΨΥΧΙΚΗ ΟΔΥΝΗ

Αγωγή για επιδίκαση αποζημίωσης, λόγω ψυχικής οδύνης σε περίπτωση θανατώσεως προσώπου λόγω εργατικού ατυχήματος οφειλομένου σε πταίσμα του εργοδότη ή των προστηθέντων του. Περιεχόμενο για να είναι ορισμένη.

Πρόεδρος: Γ. Βελλής, Αντιπρόεδρος.

Εισηγητής: Χαράλαμπος Γεωργακόπουλος, Αρεοπαγίτης.

Δικηγόροι: Ευάγγελος Νικόπουλος, Ιωάννης Μαραγιάννης.

Για να είναι παραδεκτή, κατά τα άρθρα 111 παρ. 2 και 216 παρ. 1α' του ΚΠολΔ, η αγωγή με την οποία ζητείται η επιδίκαση αποζημίωσης, λόγω ψυχικής οδύνης, κατ' άρθρο 932 ΑΚ, στην περίπτωση θανατώσεως προσώπου λόγω εργατικού ατυχήματος οφειλομένου σε πταίσμα του εργοδότη ή των προστηθέντων από αυτόν προσώπων, πρέπει να αναφέρεται σε αυτήν, εκτός άλλων και σε τι συνίσταται το πταίσμα του εργοδότη ή των προστηθέντων προσώπων. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από το δικόγραφο της αγωγής των αναιρεσιβλήτων, σ' αυτήν εκτίθεται ότι την 17 Οκτωβρίου 1995 από αμέλεια των υπευθύνων εργολάβων της αναιρεσεύουσας (εναγομένης) κατά την εκτέλεση των έργων κατασκευής της υπογείου διαβάσεως της Εθνικής οδού στα Κιούρκα, κατεπλακώθη από τόνους χωμάτων και σιδήρων και απεβίωσε ο αδελφός των αναιρεσιβλήτων «Π.Τ.», ο οποίος εργαζόταν σ' αυτήν ως οικοδόμος με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου. Ειδικότερα εκθέτουν ότι στην ανωτέρω υπόγεια διάβαση όπου εξετελούντο έργα αντιστήριξης από καιρό το έδαφος της ασφάλτου είχε ραγίσει και ο κίνδυνος να υποχωρήσουν τα τοιχώματα ήταν άμεσος και εμφανής. Οι εργαζόμενοι στο συνεργείο είχαν κατ' επανάληψιν φέρει αντιρρήσεις στους εργοδότες μηχανικούς για την επερχόμενη κατάρρευση αλλά αυτοί τους είχαν συστήσει όταν υπάρξει κάποια προειδοποιητική βοή υποχωρήσεως των τοιχωμάτων να το βάλουν στα πόδια να σωθούν». Την άνω ημερομηνία, υπεχώρησαν τα διαβρωμένα τοιχία και κατεπλακώθη από τα χώματα και απεβίωσε ο αδελφός των αναιρεσιβλήτων. Ζήτησαν δε να υποχρεωθεί η αναιρεσεύουσα να καταβάλει σε καθένα απ' αυτούς δραχμές 2.000.000 ως αποζημίωση λόγω της ψυχικής οδύνης που υπέστησαν από το θάνατο του. Με το περιεχόμενο αυτό η αγωγή ήταν αόριστη, διότι δεν αναφέρονται στο δικόγραφο της συγκεκριμένης πράξης η παραλείψεις των οργάνων της αναιρεσεύουσας ή των προστηθέντων, οι οποίες συνιστούν την αμέλεια αυτών ως αιτία του ατυχήματος. Επομένως το Εφετείο που δεν κήρυξε απαράδεκτη την αγωγή ως αόριστη υπέπεσε στην πλημμέλεια του άρθρου 559 αριθ. 14 του ΚΠολΔ και γι' αυτό, κατά το βάσιμο πρώτο λόγο της αναιρέσεως, πρέπει η προσβαλλόμενη απόφαση να αναιρεθεί.